

Adresseinformasjon fylles inn ved ekspedering.
Se mottakerliste nedenfor.

Dato: 12.11.2018
Vår ref: 17/02545-13
Deres ref:

Tildeling av driftskonsesjon etter mineralloven for Sevatdalen grustak/Øya grustak i Røros kommune. Tiltakshaver: Feragen Maskin AS.

Leiv Erikssons vei 39
Postboks 3021 Lade
N-7441 Trondheim

TELEFON + 47 73 90 46 00

E-POST mail@dirmin.no

WEB www.dirmin.no

GIRO 7694.05.05883

SWIFT DNBANOKK

IBAN NO5376940505883

ORG.NR. NO 974 760 282

SVALBARDKONTOR

TELEFON +47 79 02 12 92

Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard (DMF) viser til søknad om driftskonsesjon datert 13. juni 2017 fra Feragen Maskin AS, org. nr. 994 104 268.

1. Tildeling av driftskonsesjon

Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard (DMF) viser til søknad om driftskonsesjon datert 13 juni 2017 fra Feragen Maskin AS, org. nr. 994 104 268. Feragen Maskin AS, org. nr. 994 104 268, heretter benevnt «Tiltakshaver» eller «Tiltakshaveren», gis med dette driftskonsesjon etter mineralloven § 43.

Tiltakshaver, gis driftskonsesjon for uttak av sand og grus i Øya, Sevatdalen på del av eiendommen gbnr. 50/1 og 50/1/1 i Røros kommune. Mineralforekomsten tilhører kategorien grunneiers mineraler.

Konsesjonsområdet har et areal på ca. 85,6 daa og fremgår av kart med tittelen «konsesjonsområde Sevatdalen grustak i Røros kommune», produsert ved DMF den 27. juni 2018.

Området er i henhold til reguleringsplan for grusuttak/massemottak Sevatdalen. Øya gnr 50, bnr 1 i Røros kommune, vedtatt i kommunestyret den 18. oktober 2007, regulert til område for masseuttak.

Tildeling av driftskonsesjon erstatter ikke krav om andre tillatelser, godkjenning, arealavklaring eller konsesjon etter annen lovgivning. Tiltakshaver er ansvarlig for å innhente andre nødvendige tillatelser.

2. Vilkår for driftskonsesjonen

Konsesjonen gis med følgende vilkår:

2.1. Driftsplan

Driften skal til enhver tid skje i samsvar med driftsplan godkjent av DMF.

Dersom Tiltakshaver ønsker å gjøre vesentlige avvik fra driftsplanen, skal dette på forhånd godkjennes av DMF.

DMF kan kreve ny oppmåling og at ajourførte kart og profiler sendes inn når DMF finner det nødvendig.

2.2. Økonomisk sikkerhetsstillelse

Tiltakshaver pålegges å stille økonomisk sikkerhet med NOK 750 000, som beskrevet i vedtakets punkt 5.11, for oppfyllelsen av nødvendige sikrings- og oppryddingstiltak etter mineralloven §§ 49 og 50, jf. mineralloven § 51.

Den økonomiske sikkerheten skal stilles med bankgaranti for et grunnbeløp stort NOK 187 500, og deretter årlige avsetninger til bankkonto som det skal etableres pant i til fordel for DMF slik at Tiltakshaver ikke kan råde over denne på noe vis, begge deler som beskrevet i punkt 5.11.

Innen 2 måneder etter dato for dette konsesjonsvedtak, skal Tiltakshaveren overfor DMF ha:

- (i) Inngått avtale om finansiell sikkerhetsstillelse, vedlegg 1;
- (ii) Fremlagt en påkravsgaranti fra bank som DMF anser tilfredsstillende, vedlegg 3;
- (iii) Etablert pantet til fordel for DMF, jf. panteloven §§ 4-4 til 4-6, vedlegg 2.

2.3. Bergteknisk ansvarlig

Ethvert skifte av bergteknisk ansvarlig for uttaket skal meldes skriftlig til DMF uten ugrunnet opphold.

2.4. Øvrige vilkår

Den regulerte formåls grensen for massetaket skal settes ut eller markeres i terrenget, slik at den er lett synlig gjennom hele driftsperioden.

3. Godkjenning av driftsplan

DMF godkjenner driftsplanen for Øya, Sevatdalen i Røros kommune. Godkjent versjon av driftsplanen er vedlagt dette konsesjonsvedtak.

4. Høringsuttalelser og DMF sine kommentarer

Søknaden om driftskonsesjon har vært på høring jf. forvaltningslovens § 17, hos følgende høringsinstanser: Fylkesmannen i Trøndelag, NVE region Midt, Røros kommune, Statens vegvesen Region midt, Trøndelag fylkeskommune samt øvrige høringsinstanser slik det fremgår av adresselisten for høringsbrevet samt dette vedtaksbrevet.

Høringsperioden var fra 29. juni 2018 til 14. august 2018.

Fra høringsuttalelsene har DMF særlig merket seg følgende:

Trøndelag fylkeskommune:

Fylkeskommunen viser til at området er regulert i «reguleringsplan for midlertidig grusuttak i Sevatdalen, Øya, gnr/bnr 50/1» vedtatt 18. oktober 2007 til steinbrudd og masseuttak, samt område for jord- og skogbruk. Videre viser fylkeskommunen til reguleringsbestemmelsene og hva de sier om henholdsvis buffersone/vegetasjonsbelte, vannforvaltning og friluftsliv. Fylkeskommunen oppfatter at tiltaket vil påvirke miljøet i større grad enn det som var avtalt gjennom reguleringsplanen. De mener derfor at «det bør settes som forutsetning for driftskonsesjonen at buffersonen etableres som beskrevet i reguleringsbestemmelsene slik at tiltaket i større grad blir i tråd med gjeldende reguleringsplan». Vedrørende forholdet til fylkesveg 6526 viser fylkeskommunen til egen uttalelse fra Statens vegvesen.

DMF sine kommentarer:

DMF har lagt til grunn reguleringsplanen sitt område for råstoffutvinning ved kartfesting av uttaksområdet. Vi har tatt utgangspunkt i at det er reguleringsplanen som legger grunnlaget for bruken av grunnen, og at tiltakshavers faktiske utnyttelse av uttaksområdet skal være i tråd med gjeldende reguleringsplan. Det er kommunen som har ansvar for planlegging etter plan- og bygningsloven jf. pbl. § 3-2. I forlengelsen av dette er det også kommunen ved kommunestyret som «skalsørge for at plan- og bygningsloven følges i kommunen» jf. pbl. § 3-3 andre ledd. Vi legger dermed til grunn at det også er kommunen som har ansvar for å følge opp at tiltakshaver etterlever reguleringsplanen og har sanksjonsmulighet dersom så ikke skjer. Det er likevel viktig for DMF å poengtere at tillatelser etter mineralloven, herunder driftskonsesjon, ikke erstatter krav om tillatelse, godkjenning, arealplan eller konsesjon etter annen lovgivning jf. mineralloven § 5. Det er tiltakshaver selv som bærer ansvaret for å orientere seg om gjeldende regelverk og må sørge for å ha nødvendige tillatelser på plass for å kunne drive. I og med at tiltakshaver er forpliktet til å følge reguleringsplanen med bestemmelser, har DMF vurdert at det ikke er hensiktsmessig å stille eget vilkår knyttet til at buffersonen skal etableres i tråd med reguleringsbestemmelsene. Driftskonsesjonen erstatter ikke tillatelse gitt i medhold av plan- og bygningsloven, da tiltakshaver allerede er forpliktet til å overholde og etterleve reguleringsplanen med bestemmelser.

Statskog SF:

Statskog viser til at de har felles grense med eiendommen det søkes om konsesjon for. De viser til at dersom tiltakshaver tar hensyn til en sone langs Dalselva, vil ikke driftskonsesjonssøknaden ha negativ innvirkning på Statskog sine interesser i området. I tillegg viser Statskog til at de kan gi de beste anbefalinger for søker/tiltakshaver. Statskog viser til at det er et stort behov for tilgjengelige grusressurser i denne delen av kommunen. De tilrår derfor positiv behandling av søknaden om driftskonsesjon.

DMF sine kommentarer:

DMF har tatt høringsinnspillet til etterretning. Vi legger til grunn at tiltakshaver følger reguleringsplanen med bestemmelser og understreker at en tillatelse etter mineralloven ikke erstatter andre nødvendige tillatelser for å kunne starte opp drift jf. mineralloven § 5.

Fylkesmannen i Trøndelag:

Fylkesmannen viser til gjeldende reguleringsplan for området. Med tanke på klima og miljø viser fylkesmannen til at reguleringsplanen av 2007 har bestemmelser om at sonen langs Håelva skal være skogbevokst og fungere som buffersone/vegetasjonsbelte. I tillegg viser de til reguleringsbestemmelsene knyttet til turstier og turdrag. For områder som i kommuneplanens arealdel er avsatt til LNF mener fylkesmannen at det ved eventuelle grensekonflikter inn mot disse områdene må tas hensyn til eventuelle miljøkvaliteter og verdier for biologisk mangfold jf. naturmangfoldloven § 7. Videre viser fylkeskommunen til at det ved saksbehandlingen etter pbl. må fremgå at prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 er vurdert for områdene. Videre viser fylkesmannen til grenseverdier for støy, samt oppdatert veileder for behandling av støy i arealplanlegging. Såframt miljøhensynene som er omtalt blir ivaretatt gjennom bestemmelser i reguleringsplanen og innarbeides på en tilfredsstillende måte i driftskonsesjonen, hadde klima og miljø ingen andre vesentlige merknader i saken. Landbruksavdelingen eller reindriftsavdelingen hos fylkesmannen hadde ingen merknader til søknaden.

DMF sine kommentarer:

DMF viser til at reguleringsplanen med bestemmelser er førende for bruken av grunnen. Det vil si at tiltakshaver er forpliktet til å overholde og etterleve de bestemmelser som fremgår av reguleringsplanen. Konsesjonsområdet er tegnet ut fra område regulert til råstoffutvinning i reguleringsplanen. DMF legger til grunn at tiltakshaver ikke tar ut masser utenfor område regulert til råstoffutvinning, da en tillatelse etter mineralloven ikke erstatter eller fritar tiltakshaver til å sørge for at andre tillatelser etter annet regelverk også er på plass før drift kan igangsettes jf. mineralloven § 5. Når det gjelder forholdet mellom plan- og bygningsloven og naturmangfoldloven, legger DMF til grunn at disse prinsippene hovedsakelig er ivaretatt i forbindelse med planarbeidet. For øvrig viser vi til vedtakets punkt 5.7 for nærmere vurderinger knyttet til miljø og naturmangfold. Når det gjelder fylkesmannens innspill knyttet til at reguleringsbestemmelsene skal innarbeides i driftskonsesjonen, viser DMF igjen til at tiltakshaver er forpliktet til å overholde reguleringsplanen med bestemmelser for å kunne gjøre seg nytte av grunnen i tråd med planens intensjoner. Vi anser det derfor ikke som hensiktsmessig å stille vilkår eller kreve at reguleringsbestemmelsene innarbeides i driftsplanen i større grad enn de allerede er.

Statens vegvesen Region midt:

Statens vegvesen viser til at uttaksområdet har direkte avkjørsel fra Fv. 6526. Ifølge vegvesenet vil massetransport være en stor bidragsyter til tilsmussing av fylkesvegnettet. Slik tilsmussing er, ifølge vegvesenet, svært uheldig for trafiksikkerheten grunnet potensielt glatt kjørebane. I tillegg medfører tilsmussing av veg driftsmessige utfordringer, ved at vask av vegnettet forårsaker at støv og jord renner i veggrøften og tetter grøft og dreneringssystemer. Ifølge vegvesenet medfører disse utfordringene driftsmessige ulemper og urimelige ekstrakostnader for vegeier. Vegvesenet ba derfor om at følgende vilkår skulle tas inn i driftskonsesjonen:

- Adkomstvegen, for utkjøring på offentlig vegnett, må ha egnet dekke for å fjerne jord og smuss fra dekkene til kjøretøy.
- Vegnettet må rengjøres ved eventuell tilsmussing. Rengjøring av vegnett skal utføres uten at grøft eller dreneringssystem tettes.

I tillegg gjør vegvesenet oppmerksom på at dersom vegen blir tilsmusset vil de måtte, i henhold til veglova § 57, iverksette tiltak etter veglova § 58 eller § 61.

DMF sine kommentarer:

Med bakgrunn i Statens vegvesen sine merknader, oversendte DMF høringsinnspillet til tiltakshaver for uttalelse. Tiltakshaver viser i sin tilbakemelding til at adkomstvegen til grustaket har en naturlig helning fra fylkesvegen og at dette bidrar til en naturlig drenering av overflatevann bort fra vegen. Videre viser tiltakshaver til at veggrøften også har drenering mot grustaket. Ifølge tiltakshaver vil det bli lagt fast dekke over adkomstvegen, slik at dekkene vil oppnå optimal rensing før utkjøring på offentlig veg.

DMF legger til grunn at tiltakshaver gjennomfører tiltak i tråd med vegvesenets anbefaling, herunder egnet dekke på adkomstveg mot Fv. 6526. På bakgrunn av det ovennevnte har DMF kommet til at det ikke er nødvendig å innta vilkår i konsesjonen om at avkjørsel fra fylkesveg må ha egnet dekke, all den tid tiltakshaver gjennomfører asfaltering i tråd med sin tilbakemelding. Vi viser særlig til at regionvegkontoret har mulighet til å fatte enkeltvedtak hvor tiltakshaver pålegges å endre avkjørsel fra riksveg eller fylkesveg, eventuelt avgrense eller nekte bruken av slik avkjørsel dersom det skulle vise seg nødvendig jf. veglova § 41.

5. DMF sin vurdering av søknad om driftskonsesjon

Minerallovens formål er å fremme og sikre samfunnsmessig forsvarlig forvaltning og bruk av mineralressursene i samsvar med prinsippet om en bærekraftig utvikling.

I henhold til mineralloven § 43 krever samlet uttak av mineralforekomster på mer enn 10 000 m³ masse og ethvert uttak av naturstein, driftskonsesjon fra DMF. Driftskonsesjon kan bare gis til den som har utvinningsrett.

En konsesjonssøknad skal underlegges en skjønnsmessig prøving før det avgjøres om driftskonsesjon skal gis. Ved vurderingen av hvorvidt driftskonsesjon skal gis skal det legges vekt på om søker er «skikket» til å utvinne forekomsten. Dette innebærer at det skal legges vekt på om prosjektet fremstår som gjennomførbart økonomisk, om det legges opp til bergfaglig forsvarlig drift og om søker har tilstrekkelig kompetanse for drift av forekomsten. Ved vurderingen av om det skal gis driftskonsesjon skal det også legges vekt på hensynene angitt i mineralloven § 2.

DMF kan fastsette vilkår for en driftskonsesjon. Vurderingstemaet ved avgjørelsen av hvilke vilkår som skal stilles, vil i stor grad falle sammen med de hensyn som er relevante ved vurderingen av om konsesjon skal gis.

DMF har foretatt følgende vurdering av konsesjonssøknaden:

5.1 Utvinningsrett

Mineralforekomsten som skal utvinnes tilhører kategorien grunneiers mineraler. Tiltakshaver er ikke grunneier til konsesjonsområdet, og det kreves derfor avtale med grunneier om utvinningsrett til forekomsten. Tiltakshaver har i søknadsprosessen fremlagt avtale med grunneier for gbnr. 50/1 i Røros kommune, som dokumentasjon for utvinningsrett.

Avtalen gir Tiltakshaver utvinningsrett til forekomsten på det omsøkte konsesjonsområdet i avtaleperioden.

DMFs vurdering er at Tiltakshaver har utvinningsrett til forekomsten.

5.2 Tiltakets arealmessige status

Konsesjonsområdet har et areal på ca. 85,6 daa og fremgår av kart med tittelen «konsesjonsområde Sevatdalen grustak i Røros kommune», produsert ved DMF den 27. juni 2018.

Området er i henhold til reguleringsplan for grusuttak/massemottak Sevatdalen. Øya gnr 50, bnr 1 i Røros kommune, vedtatt i kommunestyret den 18. oktober 2007, regulert til område for masseuttak.

5.3 Prosjektets økonomi

DMF har vurdert den vedlagte informasjonen om økonomien i prosjektet. DMF vurderer prosjektet å være økonomisk gjennomførbart

5.4 Driftsplan

For å ivareta kravet om bergfaglig forsvarlig drift, finner DMF grunn til å innta som vilkår i konsesjonen at driften til enhver tid skal skje i samsvar med driftsplan godkjent av DMF.

Driftsplanen skal være et styringsverktøy for Tiltakshaver i gjennomføringen av uttaket, og et referansedokument ved DMFs tilsyn.

Tiltakshaver har i forbindelse med søknaden fremlagt forslag til driftsplan for uttaket.

Forslaget til driftsplan omfatter hele driftsperioden og avslutningen av grustaket. Beskrivelsen og kart- og snitt- tegninger presenterer det planlagte uttaket av forekomsten innenfor arealet på ca. 86 dekar regulert til formålet. Totalt volum grusreserver som skal tas ut er estimert til ca. 375 000 m³. Årlig uttak vil variere med markedet, men planlagt uttak pr. år er 15 000 m³. Det legges opp til drift i 2 etapper. I tillegg til driftsfasene presenteres plan for sikring og for avslutning av grustaket.

DMFs vurdering er at vedlagte versjon av driftsplan for Sevatdalen, Øya grustak kan godkjennes. Planen anses å tilfredsstillende de krav DMF stiller til driftsplaner og etter DMFs vurdering legger planen opp til bergfaglig forsvarlig drift.

Dersom det under driften oppstår nye situasjoner eller andre endringer i forutsetningene for driften, eksempelvis geologiske og kvalitetsmessige variasjoner, bør det imidlertid på vilkår kunne gis åpning for å gjøre endringer og tilpasninger i forhold til planen. I tilfeller hvor Tiltakshaver ønsker å gjøre vesentlige avvik fra den til enhver tid gjeldende driftsplan, skal dette på forhånd godkjennes av DMF.

Underveis i driften vil DMF kunne ha behov for oppdaterte kart og snitt som dokumenterer dagens situasjon i uttaksområdet og status i forhold til godkjent driftsplan. Det inntas derfor som vilkår i konsesjonen at DMF kan kreve at Tiltakshaver foretar ny oppmåling og at ajourførte kart og profiler sendes inn når DMF finner det nødvendig.

5.5 Bergfaglig forsvarlig drift

Kravet om at driften skal skje på en bergfaglig forsvarlig måte innebærer at aktiviteten må skje i samsvar med tilfredsstillende faglige standarder for denne type virksomhet.

DMF vurderer at den foreslåtte driftsmåte er for uttaket bergfaglig forsvarlig. Ved vurderingen har DMF lagt vekt på driftsplanen for uttaket.

5.6 Søkers kompetanse for drift av forekomsten

Ved vurderingen av om søker har tilstrekkelig kompetanse, er det den totale kompetansen som søker har tilgang til, som skal vurderes i forhold til kravet til skikkethet.

I henhold til forskrift til mineralloven § 3-1 skal alle uttak av mineralske ressurser ha en bergteknisk ansvarlig.

Tiltakshaver har i søknaden oppgitt Bård Feragen som bergteknisk ansvarlig for uttaket. Vedkommende er registrert hos DMF som bergteknisk ansvarlig for uttaket og oppfyller forskriftens kvalifikasjonskrav.

Tiltakshaver oppgir for øvrig at de har vært i sammenhengende drift siden 1957 og at de ble omorganisert til AS i 2009. De kan vise til flere oppdrag for Røros kommune, samt også andre oppdragsgivere. Tiltakshaver leverer tjenester blant annet innen anlegg, veibygging, VA-anlegg, masseforflytning og transport, tomteutgraving og bergsprengning. Ifølge tiltakshaver har de 7 ansatte, hvorav 2 av disse har fagskoleutdanning samt fagarbeidere og hjelpearbeidere for øvrig. De har også egen maskinpark.

DMFs vurdering er at Tiltakshaver vil ha tilstrekkelig kompetanse for drift av forekomsten.

5.7 Miljømessige konsekvenser av utvinning

Ved vurderingen av om driftskonsesjon skal gis skal hensynet til miljøet vektlegges og DMF kan i konsesjonsvedtak stille vilkår for å ivareta miljøhensyn.

Det foreligger reguleringsplan for uttaket.

Biologisk mangfold – vurdering etter naturmangfoldloven

Naturmangfoldloven § 7 pålegger alle myndighetsinstanser som fatter beslutninger som har virkninger for naturen å vurdere planlagte tiltak opp mot prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12. I DMFs behandling av konsesjonssøknaden er reguleringsplanen, høringsuttalelser, samt egne søk i naturbase og Artskart (gjennomført i juni 2018) lagt til grunn for vurderingene etter naturmangfoldloven. DMF anser kunnskapsgrunnlaget jf. naturmangfoldloven § 8 som tilstrekkelig til at det kan fattes vedtak i saken. Førre-var-prinsippet i naturmangfoldloven § 9 kommer dermed ikke til anvendelse.

DMF vurderer at uttak av masser som omsøkt ikke vil være i konflikt med forvaltningsmålet for naturtyper og økosystemer gitt i naturmangfoldloven § 4 eller forvaltningsmålet for arter i naturmangfoldloven § 5.

Jf. naturmangfoldloven § 10 skal den samlede belastning på økosystem og naturmangfoldet i regionen vurderes.

DMF har kommet til at det i søknadsprosessen ikke har framkommet avgjørende momenter mot at konsesjon innvilges.

5.8 Forholdet til omgivelsene og nærliggende områder under drift

Forvaltning og bruk av mineralressursene skal ivareta hensynet til omgivelsene og nærliggende områder under drift. Det er derfor viktig at driver gjennomfører nødvendige sikringstiltak for å hindre eventuelle skader på eiendom, mennesker og dyr.

Ifølge tiltakshaver skal innkjøringen til selve masseuttaket sperres av med bom. De viser til at området på generell basis er preget av relativt små høydeforskjeller og slake helninger. Dette betyr at det inn mot uttaksområdet vil være slake skanter/skråninger. Det vil derfor være liten risiko forbundet med at mennesker eller husdyr vil ta seg uforvarende inn i uttaksområdet.

DMF har kommet til at det i søknadsprosessen ikke er framkommet avgjørende momenter mot at konsesjon innvilges.

5.9 Tiltakets betydning for verdiskaping og næringsutvikling

Forekomsten det søkes driftskonsesjon for inngår i råstoffgrupperingen: sand, grus, pukk og leire (byggeråstoffer). Råstoffet bearbeides til produkter som det moderne samfunnet er helt avhengig av og som anvendes til bruk i bygg, veier og anlegg

Ifølge NGUs grusdatabase består forekomsten av breelvavsatt materiale som esker i dalbunnen og terrasser i dalsiden. Ressursen er registrert som nasjonalt viktig i NGU sine databaser.

Uttaket sysselsetter flere ansatte og bidrar til å opprettholde sysselsetting i distriktet. Driften kan også ha positiv effekt for opphav og eksistens til annen næringsvirksomhet eller ved at råstoffet kan være strategisk innsatsfaktor i annen virksomhet.

5.10 Langsiktig planlegging for etterbruk eller tilbakeføring av området

Uttaket er planlagt drevet med lang tidshorison. Reguleringsplanen åpner for at området kan benyttes til deponi av rene masser. Ifølge reguleringsplanen skal området tilbakeføres til jord- og skogbruksformål etter endt drift.

Tiltakshaver skal, etter avsluttet drift, sørge for at området er varig sikret. Istandsettingen skal skje på en slik måte at området fremstår minst mulig skjemmende for omgivelsene etter endt drift. Alle bygninger og installasjoner og øvrig anlegg forbundet med drift skal demonteres og fjernes. Skråningene skal beplantes, samt at tiltakshaver skal sørge for at ingen helninger er brattere enn 1:2. Ifølge tiltakshaver skal områdene som ikke benyttes som deponi for rene masser, beplantes og istandsettes i tråd med den skisserte avslutningsplanen. Tiltakshaver viser til at området vil bli istandsatt i tråd med etterbruksformålet.

DMF vurderer det slik at de planer som foreligger for etterbruk eller tilbakeføring er tilfredsstillende, og således ikke noe avgjørende moment mot at konsesjon gis.

5.11 Økonomisk sikkerhetsstillelse

Tiltakshaver har i samsvar med forskrift til mineralloven § 2-1 fremsatt forslag til sikkerhetsstillelse i sin søknad om driftskonsesjon. DMF fastsetter endelig krav til sikkerhetsstillelsen.

Tiltakshaver har vist til at grunneieravtalen regulerer deres plikt til å avsette midler til tilbakeføring av området i henhold til gjeldende reguleringsplan og driftsplan. De viser også til at ferdig utdrevne områder vil istandsettes fortløpende, og ikke vil være til hinder for driften i massetaket for øvrig.

5.11.1. Pålegg om økonomisk sikkerhetsstillelse og vurdering av sikkerhetens størrelse

DMF vurderer Tiltakshavers forslag til sikkerhetens størrelse som utilstrekkelig. I medhold av mineralloven § 51 er det DMF som har myndighet til å pålegge den som vil foreta eller har satt i gang drift på mineralske forekomster, å stille økonomisk sikkerhet for gjennomføring av sikringstiltak etter § 49 og oppryddingstiltak etter § 50. Etter forskrift til mineralloven § 2-1 tredje ledd skal den økonomiske sikkerheten være tilstrekkelig til å dekke tiltakshavers sikrings- og oppryddingsplikt.

DMF viser til at det er staten v/DMF som ved tiltakshavers konkurs, har ansvaret for å sørge for at sår i naturen som følge av mineraldrift skal tilbakeføres i tråd med etterbruksformålet. Derav er det også DMF som er gitt hjemmelsgrunlaget til å kunne drive inn disse midlene jf. mineralloven § 51. Uten at DMF har tilgangen på slike midler, i form av en pantsatt konto, vil vi ved tiltakshavers eventuelle konkurs, ikke ha mulighet til å drive inn midler til sikrings- og oppryddingsarbeid. Det er uakseptabelt at grunneier, kommunale myndigheter og samfunnet for øvrig at det ikke blir ryddet, arrondert, beplantet og sikret etter endt drift.

Avtaleforholdet mellom grunneier og tiltakshaver er av privatrettslig karakter, og dermed utenfor DMF sin myndighetsrolle å råde over. DMF anser det som viktig at samfunnet kan være trygge på at sår i naturen etter mineraldrift blir sikret og istandsatt i tråd med etterbruksformål for grunnen. I forbindelse med dette blir det av sentral betydning for DMF at vi har mulighet til å råde over midler avsatt til sikring og opprydding, ved en eventuell konkurs hos tiltakshaver. Det vil vi ikke kunne ved at dette blir regulert gjennom en privatrettslig avtale. Vi anser derfor tiltakshavers forslag og henvisning til grunneieravtalen som ikke tilstrekkelig, med tanke på økonomisk sikkerhetsstillelse for sikrings- og oppryddingsplikten.

DMF finner etter en konkret vurdering av tiltaket at Tiltakshaver skal pålegges å stille finansiell sikkerhet med NOK 750 000 for oppfyllelsen av nødvendige sikrings- og oppryddingstiltak etter mineralloven §§ 49 og 50, jf. mineralloven § 51. Ved vurderingen av størrelsen på sikkerheten har DMF lagt vekt på uttakets kompleksitet, massetype, potensiell forurensningsfare, underjords- eller dagbruddsdrift, beliggenhet, og lokal beskaffenhet. I tillegg har DMF lagt vekt på egne erfaringstall for tilsvarende uttak, med tillegg for eksterne- og uforutsette kostnader.

5.11.2. Sikkerhetsstillelsens form

Formen på sikkerhetsstillelsen skal være slik at den ved konkurs hos Tiltakshaver ikke vil inngå i konkursboet jf. forskrift til mineralloven § 2-1 tredje ledd.

Etter DMF sin vurdering vil det være hensiktsmessig at den økonomiske sikkerheten stilles ved bankgaranti og individuell fondsavsetning til bankkonto, som det i henhold til egen avtale om finansiell sikkerhetsstillelse skal etableres pant i til fordel for DMF, jf. panteloven §§ 4-4 til 4-6. Tiltakshaveren skal ikke ha rådighet over slik bankkonto som skal sperres til fordel for DMF.

Bankgaranti – oppstartsfasen

DMF vurderer at det er nødvendig at Tiltakshaver innen 2 måneder etter at dette konsesjonsvedtak er truffet, stiller en bankgaranti som en påkravsgaranti, som DMF finner tilfredsstillende, for et beløp stort NOK 187 500. Dette for å ha tilstrekkelig sikkerhet i en oppstartsfasen før fondet har nådd maksimal avsetning. Størrelsen av bankgarantien er satt ut i fra en vurdering av hva som anses å være tilstrekkelig sikkerhet i denne fasen.

DMF kan fremme krav under bankgarantien i følgende tilfeller:

- (i) Etter utløpet av Tiltakshavers frist til å utføre nødvendige sikrings- og oppryddingstiltak som aksepteres av DMF;
- (ii) Ved konkurs, opphør eller annen avvikling av Tiltakshavers virksomhet; og
- (iii) Ved tilbakekall av konsesjonen.

Ved melding til garantisten om at ett av tilfellene i punkt (i) – (iii) over foreligger skal DMF ha rett til å få utbetalt det krav som gjøres gjeldende under bankgarantien, uten hensyn til innsigelser fra Tiltakshaver. Bankgarantien skal bestå så lenge beløpet inntil nådd på bankkontoen ikke har nådd NOK 187 500. Når beløpet inntil nådd på bankkontoen har nådd NOK 187 500, eller etter skriftlig samtykke fra DMF forut for dette tidspunkt, faller plikten til bankgaranti bort.

Individuell avsetning, avsetningsperiode og avsetningens størrelse

Deretter skal Tiltakshaveren gjøre årlige avsetninger til bankkontoen inntil totalbeløpet på NOK 750 000 er nådd. Årlige innskudd beregnes etterskuddsvis ut fra forrige års uttak av masse. Det skal årlig innbetales NOK 1,25 pr tonn uttatt masse.

Ved fastsettelse av sats per tonn uttatt masse har DMF lagt til grunn at fondet skal bygges opp over en periode på 20 år, det vil si NOK 37 500 pr år. I søknaden er uttak anslått til ca. 30 000 tonn/år, noe som gir en årlig avsetning på NOK 1,25 pr tonn.

Innbetaling for forrige års uttak av masse må være avsatt innen 1. februar etterfølgende år.

5.11.3. Rapportering og dokumentasjon

Inntil nådd beløp på konto skal årlig dokumenteres ved å gi DMF tilgang til en oppdatert kontoutskrift. All avkastning på midlene godskrives kontoen.

Videre finner DMF behov for at Tiltakshaver underveis i driften vurderer om den eksisterende sikkerhetsstillelsen er tilstrekkelig til å dekke kostnadene til sikring- og oppryddingstiltak, og gir DMF tilbakemeldinger om dette. Dersom uttakets beregnede driftsperiode endres, eller det skjer andre vesentlige endringer i driftsplanen, skal DMF underrettes umiddelbart. Ellers skal tiltakshaver hvert femte år foreta en vurdering av

om sikkerheten er tilstrekkelig. Når vurderingen er foretatt, skal tiltakshaver utarbeide en rapport som oversendes DMF uten unødig opphold.

DMF kan også ha behov for ytterligere rapportering og dokumentering enn det som fremkommer over, og finner av den grunn nødvendig å pålegge Tiltakshaver plikter om dette i konsesjonsvilkårene.

5.11.4. Justering av sikkerheten

Etter forskrift til mineralloven § 2-2 første ledd annet punktum kan DMF fatte vedtak om endring av avsetningens størrelse, herunder om Tiltakshavers årlige innbetaling og tidspunkt for innbetaling. Slike endringer kan også til enhver tid skje ved endringer av mineralloven, andre relevante lover, forskrifter og vedtak.

6. Driftskonsesjonens varighet

Driftskonsesjonen kan revideres etter 10 år.

Driftskonsesjonen bortfaller hvis ikke drift er startet opp senest fem år etter at konsesjonen er gitt. Det samme gjelder hvis driften blir innstilt i mer enn ett år. Det kan søkes til DMF om forlengelse av disse fristene. Driftskonsesjonen faller også bort dersom:

- Utvinningsretten for statens mineraler slettes
- avtalen om rett til å utnytte forekomst av grunneiers mineraler opphører
- skjønn ikke er krevd innen ett år etter at ekspropriasjonstillatelse er gitt etter mineralloven § 37 andre ledd bokstav a

Driftskonsesjonen kan ikke overdras. Dette gjelder også ved overdragelse av utvinningsretten.

7. Tiltakshavers plikter

Tiltakshaver har rettigheter og plikter som følger av mineralloven med forskrifter.

Meldeplikt ved oppstart og stans av drift

Senest en uke før oppstart av driften skal tiltakshaver sende melding til DMF.

Tiltakshaver skal også sende melding til DMF før driften midlertidig stanses eller legges ned, i henhold til mineralloven § 44.

Driften skal utføres med varsomhet

Driften skal utføres med varsomhet slik at skadene ikke blir større enn nødvendig. Arbeidene skal heller ikke føre til unødvendig forurensning eller skade på miljøet, i henhold til mineralloven § 48.

Forsvarlig sikring og opprydding

Området skal sikres slik at arbeidene ikke medfører fare for mennesker, husdyr eller tamrein. Sikringsplikten omfatter også gruveåpninger, tipper og utlagte masser på områder som er tilknyttet konsesjonsområdet i henhold til mineralloven § 49.

Området skal være forsvarlig ryddet mens arbeidene pågår, i henhold til mineralloven § 50. Området skal være forsvarlig ryddet og varig sikret etter at arbeidene er avsluttet, i henhold til mineralloven §§ 49 og 50. DMF kan fastsette en frist for når oppryddingen skal være avsluttet.

Ansvar for bergteknisk ansvarlig

Bergteknisk ansvarlig har et særskilt ansvar for å påse

- at driften skjer på en teknisk forsvarlig måte slik at hensynet til arbeidstakere, nærliggende bebyggelse og omgivelsene ellers ivaretas
- at avbyggingen av forekomsten skjer på en bærekraftig måte
- at driften til enhver tid skjer etter en ajourført og godkjent driftsplan

Rapportering

Tiltakshaver skal sende årlig driftsrapport til DMF via «MinSide» på dirmin.no.

Når uttak av grunneiers mineraler legges ned, kan DMF stille krav om å sende inn sluttrapport, måledata og prøvemateriale. Dette gjelder dersom uttaket har mineraliseringer av vesentlig geologisk interesse.

8. Rett til å klage

Partene i saken og andre med rettslig klageinteresse kan klage på vedtaket i samsvar med reglene i forvaltningsloven kapittel VI.

Fristen for å klage er 3 uker etter at dere mottok dette brevet. Klagen skal sendes til DMF for ny vurdering. Dersom DMF ikke finner grunn til å gjøre om vedtaket, sendes klagen til Nærings- og fiskeridepartementet, som treffer endelig vedtak i saken. Klagen må beskrive og begrunne hva det klages over, og inneholde forslag til endringer.

Partene i saken har rett til å gjøre seg kjent med saksdokumentene, etter forvaltningsloven §§ 18 og 19.

For nærmere informasjon om mineralloven med tilhørende forskrifter, se hjemmesiden vår på www.dirmin.no.

Vennlig hilsen

Maria Lauritzen
seksjonsleder

Stine Borge Nordskog
rådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer.
Saksbehandler: Stine Borge Nordskog

Vedlegg:

Avtale om finansiell sikkerhetsstillelse_Sevatdalen_Øya.docx
Pantsettelseserklæring for enkle pengekrav_Sevatdalen_Øya.docx
Påkravsgaranti_Sevatdalen_Øya.docx
Godkjent driftsplan_Sevatdalen_Øya grustak.pdf

Konsesjonsområde_Sevatdalen_Øya.pdf

Mottakere:

Feragen Maskin AS	Feragensveien 244	7374 RØROS
-------------------	-------------------	------------

Kopi til:

Røros kommune	Bergmannsgt. 23	7374 RØROS
Trøndelag fylkeskommune	Fylkets hus, Postboks 2560	7735 STEINKJER
Fylkesmannen i Trøndelag	Postboks 2600	7734 STEINKJER
Kjellfrid Sandnes	Konstknektveien 63	7374 RØROS
Norges vassdrags- og energidirektoratet Region Midt-Norge	Abels gate 9	7030 TRONDHEIM
Peder Gullikstad	Flanderborg 2	7374 RØROS
Petter Tore Sevatdal	Korsjøveien 118	7374 RØROS
Reidar Sandnes	Konstknektveien 63	7374 RØROS
Statens vegvesen Region midt	Fylkeshuset	6404 MOLDE
Statskog SF	Postboks 63 Sentrum	7801 NAMSOS